

У ЦК КПРС і Раді Міністрів СРСР

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР відповідно до рішень XXIV з'їзду КПРС розглянули питання про заходи по дальшому поліпшенню матеріальних і житлово-побутових умов студентів вищих і учнів середніх спеціальних навчальних закладів.

Виклад Постанови, прийнятої в цьому питанні, опубліковано в центральних, республіканських і обласних газетах.

(ТАРС).

УСПІХИ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Працівники промисловості України, змагаючись за гідну зустріч 54-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції і дострокове виконання плану першого року дев'ятої п'ятирічки, перевиконали план дев'яти місяців по обсягу реалізації і виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції, говориться в повідомленні Центрального статистичного управління при Раді Міністрів УРСР. Порівняно з відповідним періодом минулого року прискі промислового виробництва становить 7 процентів. Продуктивність праці в промисловості зростає на 5,2 процента.

План дев'яти місяців перевиконали всі союзно-республіканські і республіканські промислові міністерства та відомства, а також усі області і республіки.

Поліпшилися техніко-економічні показники роботи підприємств. Знижено собівартість промислової продукції. Виконано дев'ятимісячний план прибутку.

Науково-дослідні, проєктивні, конструкторські організації і промислові підприємства працювали над розв'язанням найважливіших проблем науково-технічного прогресу, створенням нових машин, устаткування, апаратів і приладів, освоєнням виробництва нових видів промислової продукції і впровадженням нових технологічних процесів, дальшим здійсненням механізації та автоматизації виробництва.

Проте встановлені плани науково-дослідних робіт і використання досягнень науки і техніки в народному господарстві ряд міністерств та відомств виконав не в повному обсягу.

(РАТАУ).

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ВІСНОК

26

ЖОВТНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

НА ПЕРЕДЖОВТНЕВІЙ ВІКТІ

ПО-УДАРНОМУ

несе трудову вахту першого року п'ятирічки колектив заводу вапняково-кременеземистих конструкцій виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Уже 15 жовтня трудівники цього підприємства рапортували про дострокове виконання виробничого плану десяти місяців. З початку року тут виготовлено 40,3 тисячі кубічних метрів теплоізоляційних виробів (з них 2650 кубометрів — понад завдання), які поставляються на будівництво важливих теплових електростанцій нашої Батьківщини та соціалістичних країн.

Комсомольці і молодь заводу — завжди попереду. Добре працюють зміни молодого комуніста майстра Галини Неборак, комсомольсько-молодіжні зміни майстрів Віктора Ісаєва та Марії Єлисеєвої.

Нині, разом з усіма виробничиками підприємства, комсомольці і молодь включилися в змагання за те, щоб до 54-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції виготовити додатково до плану 300 кубометрів теплоізоляційних виробів.

На фото: передова зміна майстра Г. М. Неборак. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

СТУДЕНТИ ГОВОРЯТЬ

ВЕЛИКА розмова про те, як краще вирішити завдання, поставлені партією перед вищою школою, як зробити це швидше, відбулася на Всесоюзному зльоті студентів в Москві 19 жовтня. Молодь вузів з великою увагою вивчає матеріали виступу Л. І. Брежнєва, доповідей В. П. Єлютіна, Є. М. Тяжельникова. Студенти нашого міста вважають, що нижній форум відіграє велику роль у виконанні завдань, накреслених XXIV з'їздом КПРС і XXIV з'їздом КП України.

Зараз в аудиторіях і гуртожитках, бібліотеках і читальних залах йде жваве обговорення матеріалів зльоту. Нас особливо хвилюють слова Леоніда Ілліча Брежнєва, які звеличують професію радянського вчителя: «...справжній педагог повторює себе в своїх учнях. Учень переймає ідейну переконаність учителя, його ставлення до праці, наукову ерудицію, методику роботи».

Комуністична партія і Радянський уряд постійно піклуються про майбутніх спеціалістів. Створюються всі умови для того, щоб ми успішно виконували свій головний обов'язок, який заповідав Ленін, — вчитись, вчитись і ще раз вчитись. Як вияв нової батьківської турботи партії і народу сприймаємо сьогодні повідомлення Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва про нову Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню матеріальних і житлово-побутових умов студентів вищих і учнів середніх спеціальних закладів. Відповідно до цієї постанови збільшуються роз-

БУДЕМО ГІДНИМИ ВЕЛИКОЇ ТУРБОТИ ПАРТІЇ!

міри стипендій, передбачено збудувати в нинішньому п'ятиріччі 5800 тисяч квадратних метрів гуртожитків, нові стипендії, нові гуртожитки... — це просто здорово! У відповідь ми, студенти, запевняємо Комуністичну партію і Радянський уряд, що будемо гідні цієї високої турботи. Відмінне навчання, глибокі знання, ударна праця — такою повинна бути наша вдячність.

Делегатові на Всесоюзному студентському зльоті від Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Галині Сорочан було про що звітувати. Ми доручили нашій Ленінській стипендіатці розповісти про заняття факультету громадських професій, наукових гуртків, про успішні виступи самодіяльної народної хорошої академічної капели, самодіяльного народного ансамблю танцю «Юність», про участь студентів у третьому трудовому семестрі.

І. КОСТЕНКО, студент V курсу фізико-математичного факультету Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна.

ЗМАГАННЮ — ЕНТУЗІАЗМ, ТВОРЧИСТЬ, ПОШУК

КЩО ви завітаєте до Будинку культури в Красноселі, ваш погляд обов'язково зупиниться на білому прямокутнику ватману з чорними, червоними, зеленими позначками. «Результати змагання комсомольсько-молодіжних колективів колгоспу «Росія» — вбере ваш погляд яскравий заголовок і спаде нижче — на рядки цифр, одні з яких відображають зобов'язання, інші — трудові здобутки.

У Красноселі таких колективів поки що два — на першій та четвертій молочнотоварних фермах. А найближчим часом до них приєднається ще один осередок молодих виробничиків — колектив птахофабрики.

Запитайте у красноселі, який молодіжний колектив найкращий, і вам відкажуть, не роздумуючи, — з четвертої молочнотоварної. І додадуть — Галія Шумейко, Анатолій Добродняк, Віра Василенко, Люба Громадська, Катя Доломак — члени цього колективу кращі не лише в колгоспі. Вони перемають у змаганнях серед комсомольсько-молодіжних колективів району, цього року їх нагороджено Почесним вимпелом ЦК ЛКСМУ і Грамотою Олександрівського райкому комсомолу. Проте на четвертій фермі ні нагоро-

дами, ні успіхами не хвалитимуться. Скажуть просто: досягли, бо працюємо. І не хочемо поступатись дояркам з першої ферми.

Так, саме змагання служать одним із надійних важелів збільшення виробництва молока. А наскільки воно гостре, це змагання, судить самі. За дев'ять мі-

на початку року він взявся доглядати відстаючу групу корів.

Але зараз першість належить не йому. Днями секретар колгоспної комсомольської організації — Микола Черниченко, підбиваючи підсумки за місяць, вчетверте вручив мандат Галі Шумейко. І повідомив — її результат найкращий серед

Пильно стежать за ходом змагання комсомольські активісти колгоспу. Систематично заповнюється стенд показників трудового суперництва. Найактуальніші питання, які висуває змагання, обговорюються на засіданні комсомольського бюро, ще важливіші виносяться на комсомольські збори. А коли вже питання трудового суперництва стає в центрі уваги зборів комсомольців колгоспу, то воно не зводиться до формального підрахування процентів і цифр, а обговорюється всебічно, з критичним осмисленням результатів, з викриттям недоліків. Це було притаманно і липневим зборам комсомольців «Росії», коли питання змагання було головним на порядку дня.

Звичайно, як і в кожній справі, за вирішення якої беруться серйозно, можна знайти багаж зробленого і децю не зробленого. Хотілося б бачити різноманітнішими формами морального стимулювання, активніше висвітлення трудового суперництва у колгоспній і комсомольській низовій пресі. Але вже зараз тут досягнуто головне — трудові успіхи молодих трудівників народжують в змаганнях, вони запалюють їх, націлюють на якнайуспішніше виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

О. РАКІН, наш громадський кореспондент.

Олександрівський район.

БЕЗ ПРОГРАШУ

свіця групкомсорг четвертої ферми Галія Шумейко надоїла від кожної корови по 2223,3 кілограми молока, а її суперниця із колективу ферми № 1 Ніна Махіяна відстала тільки на 800 грамів. Впригол до цього рубежу наближаються результати Анатолія Добродняка, Надії Касіщевої, Люби Громадської.

Не менш напружена боротьба і всередині колективів. Особливо на четвертій фермі. Перехідним мандатом переможця соціалістичного змагання в комсомольській групі тут володіли майже всі члени колективу — Віра Василенко, Люба Громадська, тричі — Анатолій Добродняк. До речі, успіх хлопця особливо вагомий —

молодих тваринників колгоспу по надох за 9 місяців і за вересень.

МОЛОДІ тваринники добре пам'ятають комсомольські збори у передз'їздівські дні. Тоді їх групкомсорг Галія Шумейко, виконуючи волю колективу, доповіла зборам, що комсомольці четвертої молочнотоварної не збираються затримуватися на рубежі минулого року. Не забули вони і виступу групкомсорга МТФ № 1 Наді Тіщенко, яка пообіцяла порушити традицію і цього року таки випередити четверту ферму. А відомо, що в Наді слова не розходяться з ділом — два місяці підряд добивалася вона найкращих результатів серед молодих доярок і доярок колгоспу «Росія».

ПІД ЧАС ПЕРЕРВИ однієї з нарад мені довелось почути розмову:
 — А «Комсомольський прожектор» як?
 — «Прожектор», як «Прожектор». Власне, у нас йому й робити нічого. Адміністрація строга, люди свідомі. Критикувати нічого. Виходить, можна виправдати, навіть, власну бездіяльність.
 Не віряться мені, щоб на будь-якому підприємстві не знайшлось роботи комсомольським дозорцям. Напевне, справа в діяльності «КП». А то буває й інше. «Прожектористи» п'яні і працюють, а наслідків немає. Організація, виходить, недостатня.
 На мою думку, є два фактори, котрі перш за все слід враховувати у діяльності «Комсомольського прожектора»: вибори у його штаб справді активних і принципових юна-

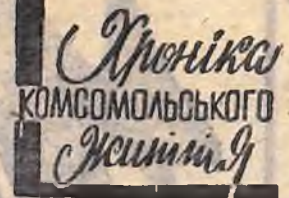
● ШТАБ «КП» В ДН

КУРС — ЕКОНОМІЯ

ків та дівчат і визначення основного напрямку роботи.
 Штаб «Комсомольського прожектора» Головного вулгарозрізу очолила Валентина Колесник, електрослюсар механічної майстерні. Коли її обирали, чупось у залі:
 — Валє не змовчить. Правоту доведе.
 Разом з нею до складу штабу увійшли Тарас Синьор, майстер ВТК, Валє Носкова, гірничий робітник, Діма Горностас з автобульдозерного парку та Микола Проквас, що працює на транспортно-відвальному мості. Вже навколо них згуртувались активісти з різних дільниць вулгарозрізу.
 Специфіка нашого підприємства полягає в тому, що дільниці віддалені одна від одної на значну відстань. Тому відповідальність за виконання плану, дотримання правил техніки безпеки, естетику виробництва дещо в більшій мірі, ніж за інших умов, покладено на керуючих дільницями. Відповідно — і більша самостійність їх дій. Та якщо за виконання перших двох вимог керівники постійно звітують перед дирекцією, то інші питання не завжди в центрі уваги на виробничих нарадах. Порадившись, «прожектористи» вирішили взяти курс на боротьбу за економію і бережливість. Це органічно виходило з умов нашого виробництва і логічно узгоджувалось з вимогами відкритого Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ.
 Перші ж рейди показали, що дозорці не помилувались. Що саме було виявлено спочатку, зараз пригадати важко. Але наведу кілька прикладів із діяльності «прожектористів».

Про сталевий трос до екскаватора у нас кажуть, що він «на шляху не валається». З прямо протилежним зіткнулись учасники рейду на добувній дільниці. Після ремонту машини, тут, просто неба, залишилась бухта з 350 метрами сталевого тросу. Після сигналу бухту перевезено на склад, і трос використано за призначенням.
 Одного разу на Дмитровській розкривній дільниці механік М. Яковенко замість плачких вставок поставив у запобіжники «жучки». В результаті на ремонт розкривного щита було витрачено 32 години, а увесь цей час механізми простояли. Можливо, випадок і пропустив би поза увагу адміністрації (не за всім услідкуєш), а то ще знайшовся б подібний «раціоналізатор». Проте Яковенка заслужили нерівниці вулгарозрізу, а всі дільниці попереджено про недопустимість подібних випадків.
 Наші «прожектористи» здійснювали рейди по «відшукуванню» металобрухту (це коли нерухочі дільницями заявляли, що у них брухту немає), знаходили новикористані дефіцитні деталі, перевіряли дотримання правил техніки безпеки тощо. Не завжди матеріали рейду вносились на суд громадськості. Так, пам'ятаю, виявили, що в автобульдозерному парку велика безладдя при збереженні запчастин. Але там нещодавно змінився начальник парку. Зажили на його об'єкцію, що становище виправиться.
 В більшості ж матеріали рейдів, ілюстровані фотознімками, з'являються на найвиднішому місці. Поступово виступи «Комсомольського прожектора» набули великої популярності серед працівників вулгарозрізу. Завітали якось у комітет комсомолу робітники з транспортного цеху:
 — Слушайте, «прожектористи»! А чому б вам не сфотографувати, як ми вручну тягемо колісні пари?
 Невдовзі доставку пар було механізовано.
 Є ще одна важлива деталь, котру слід пам'ятати дозорцям: після кожного виступу слід перевірити, що зроблено на тій чи іншій дільниці по усуненню недоліків. Без постійного контролю ефект від рейдів буде невеликий.
 Діяльність штабу «Комсомольського прожектора» постійно підтримує дирекція вулгарозрізу, зокрема, директор М. П. Петроченко, парторганізація на чолі з І. Т. Куйовдою. «Прожектористи» працюють у тісному контакті з групою народного контролю. Інакше і не може бути. Адже мета у нас одна — зробити все, щоб домогтись найбільшої економії, господарювати якомога раціональніше.
 Останнім часом листи «Комсомольського прожектора» почали з'являтися не так часто. Ні, у «прожектористів» не пропав запал. Просто, рейди зробили свою справу, і випадків безгосподарності стало набагато менше. Тепер дозорці поставили перед собою нові завдання: не виключаючи з поля зору питання економії і бережливості, взяти під контроль кожну робочу хвилину, виконання зобов'язань, а також естетику виробництва.

М. НОВИКОВ,
 секретар комітету комсомолу Голозківського вулгарозрізу,
 м. Олександрія.

НАВЧАННЮ — ПОСТІЙНУ УВАГУ

Відбувся пленум Олександрійського РК ЛКСМУ, який розглянув питання про роботу комсомольських організацій по підвищенню загальноосвітнього та ідейно-політичного рівня комсомольців та молоді. З доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу І. І. Неживенко.
 Доповідач підкреслив, що останнім часом на підвищення загальноосвітнього та ідейно-політичного рівня молоді району було звернуто велику увагу. Комітети комсомолу підприємств і колгоспів сприяли залученню комсомольців до навчання. Нині в районі близько трьохсот юнаків і дівчат — студенти спеціальних учбових закладів, більше тисячі комсомольців набувають середньої освіти в заочних школах та школах робітничої молоді. Допомогу їм надають консультанти, іраціями з яких вважаються при Вищерецькій та Підлісненській школах. Близько трьох тисяч юнаків і дівчат навчаються в сітці політичної освіти. Популярними серед молоді стали політичні клуби «Батьківщина»,

«Прометей», «Райдуга». Комітети комсомолу провели значну роботу по комплектуванню гуртків та підбору пропагандистів. Узагальнено досвід роботи кращих пропагандистів району Г. Н. Нечипоренка та Л. Я. Юрєвич. Разом з тим в роботі комітетів комсомолу є ще ряд недоліків. Багато молоді з восьмирічною і початковою освітою ніде не навчається. Низький рівень політнавчання в деяких комсомольських організаціях колгоспів, зокрема, в «Зорі комунізму», «Червоному прапорі», «Червоному партизані». Після обговорення доповіді було прийнято розгорнуту постанову.
 Пленум розглянув організаційне питання. В зв'язку з призовом у Радянську Армію звільнено від обов'язків першого секретаря райкому комсомолу І. І. Неживенка. Першим секретарем Олександрійського РК ЛКСМУ обрано В. Н. КРИВОШЕЮ.
 В роботі пленуму взяли участь і виступили секретар Олександрійського РК КПУ М. І. ЛИТВИН та другий секретар обкому ЛКСМУ М. П. ГРОМОВИЙ.

«Кращих від цих трактористів у нас немає» — так відгукуються про комсомольців Ярослава Марича та Федора Івасєва механізатори колгоспу «Шлях до комунізму» Долішнього району.
 В тому, що в цьому господарстві вони одними з перших в районі зібрали і вивезли до примісних пунктів цукрові буряки, закінчили збирання цукорудли, є й їх заслуга. Працювали кращими старанно, а вогином, не відставали від досвідчених трактористів Володимира Тимошенка, Леоніда Новика, Миколи Дерія, допомагали комбайнерам Миколі Софелю, Олександрю М'яшкурі, Миколі Середі, щоб їх агрегати не простоявали жодної хвилини.
 На фото: (зліва направо) комсомольці Ярослав МАРИЧ та Федір ІВАСЄВ.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

«За ударну роботу на будівництві промислових, сільськогосподарських і культурно-побутових об'єктів у складі студентських загонів, відмінне навчання і велику громадську роботу Президія Верховної Ради СРСР Указом від 25 червня 1971 року нагородила орденами і медалями СРСР учасників студентських будівельних загонів, які найбільш відзначилися, в тому числі по Українській РСР:
 Кіровоградська область
 Медаллю «За трудову доблесть»
 ГЛАДУЧЕНКА ВІТАЛІЯ ІВАНОВИЧА — студента Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування»
 (З газет).

серйозних, дисциплінованих, працюючих. Бо ж студентський будівельний не зборище шабашників, єдиною метою яких є довгий карбонаць. Істинні студентівці — наполегливі творці.
 Перші дні особливо важкі. Працювали зранку допізна — 10 годин щодня. Робити опалубку під фундамент комбикормового заводу — справа над-

ли, що інтеграл і лопата — дві різні справи.
 Ще в інституті, коли готувалися до від'їзду, сплетли (левно з тих, кому не поталанило потрапити до загону) іронізував:
 — Подумаш, романтика — Триратні Миколаївської області, Тюмень — оце да! Все незвичайне: місця, обставини, і заробити можна.
 І тоді Віталія «прорвало»: — Так оце ти так розумієш романтику? Я не швидко, що ти не потрапиш до нашого загону.

НАД містом пливало «абаніне літо». Клин одягалися в багрянець. Під ногами причмо шелестів листопад. Та юнак не помічав чарівностей золотої осені. Хвилювався. Ще б пак! Він — нагороджений! Він — учасник Всесоюзного зльоту студентів! Це почесно і водночас зобов'язує. Підсумок і початок. Підсумок двадцяти п'яти років його життя, підсумок кількох років навчання у вузі. Це визнання його товаришами, викладачами, інституту. І, звичайно, — це початок нової діяльності, нових тривог і турбот.
 ...Повернувся до Інституту після демобілізації. Ті, з ним починав навчання, вже того року мали закінчувати, а він лише на другому. Новий колектив. Нові люди. Чи приживеться?
 Та для Віталія цього питання не існувало. Нїби одним широченним своїм кроком переступив відстань, що відділяла його від уже згуртованого колективу. І відразу став своїм. Повірили йому хлопці. Хоча на поточі було чимало гідних, серйозних товаришів, та секретарем факультетської комсомолки обирають саме його.
 Авторитет — справа серйозна. Здобути його нелегко. Денно потрібні роки, щоб зарекомендувати себе в колективі. Та до Віталія авторитет прийшов швидко. Немала запора на тому — служба в армії, досвід комсомольської роботи.
 Відчуває курс, що він не з тих, до кого приглядаються, подумки запитуючи «Хто ти? Чим живеш?» Свої погляди, ідеали не

СЛОВО ПРО УЧАСНИКА ВСЕСОЮЗНОГО ЗЛЬОТУ СТУДЕНТІВ

КОМАНДИР „ПРОМЕНЯ“

приховував. Та й обличчя в нього шире, відверте. Такий не обдурить, ніколи не лізтиме вперед, мовляв, це зробив я, це моя заслуга, а на екзамені, якщо й підпаде, то тільки правдиво.
ОТЖЕ він — командир, воєни — бійці. В загоні їх — двадцять вісім. І кожен гідний того, щоб про нього писали. Звичайно, нагороди одержує не кожен і не щодня. Але героїв-командирів не було б, коли б за ними не стояли такі, як ці двадцять вісім. А у їхнього командира неабиякий талант. Талант організатора і ще — вміння мислити категоріями державного масштабу. За це йому і нагорода.
 ...Загін назвали просто і визначно — «Промінь». На думку хлопців саме ця назва найбільш вдало відбиває бойовий настрій бійців загону. Конкурс приступив до загону був чималий. Приймальна комісія, в складі командира й комісара, була строгою. Підбирали людей

звичайної відповідальності. Після зміни сил вистачало, щоб як-небудь добрести до загончиків і спати, спати. А тут на порозі став Віталія, зморено видихнув:
 — Цемент.
 Це означало: на станцію прийшли вагони з цементом. Потрібно розвантажити. Розуміли товариші, що значить для них цемент. Вже кілька днів чекали. Та командир, бачачи, які всі зморені, не примушував (аін ніколи не примушував). Лише коротко мовив:
 — Добровольці! Крок вперед!
 І першим зробив крок сам. За ним комісар. Потім — ще четверо.
 За ніч розвантажили понад 60 тонн.
 Отоді зрозуміли хлопці, як багато значить власний приклад командира, його ерівноваженість, підхід. Без цього, навардчи оті 60 тонн цементу були б у сквищі. І ще одне зрозумі-

ли, що інтеграл і лопата — дві різні справи.
 Ще в інституті, коли готувалися до від'їзду, сплетли (левно з тих, кому не поталанило потрапити до загону) іронізував:
 — Подумаш, романтика — Триратні Миколаївської області, Тюмень — оце да! Все незвичайне: місця, обставини, і заробити можна.
 І тоді Віталія «прорвало»: — Так оце ти так розумієш романтику? Я не швидко, що ти не потрапиш до нашого загону.

Як керівник загону Віталія мав право фізично не працювати. В нього завжди й так справ доволі: «вбивати» й доставляти будматеріали, перевіряти якість страв, та все й ще перелічить. Та їх командир не такий. Як тільки в нього траплялась вільна хвилинка, він став арматурником, будівельником, штукатуром. Товариші не дивувалися його вмінню справлятися з будь-якою справою. Йому все по плечу.
 І не завжди хлопці задумувались, що Віталія така ж людина, як і вони. Йому так само як і їм хотілося спати, втомлювався від щоденного напруження, відповідальності. Прихазши на об'єкт, загін не зазнав ні чому нудні. Простої не було, житлові умови відмінні, їжа — смачнішої ніколи не їли. Всі знали, Віталія приїжджав здалегідь, Віталія все влаштував. Весняна сесія в них була нормальною: рівняннями і диференціальними займалися вдень, а ввечері — відпочинком. А для нього не існувало ні дня, ні ночі. І п'ятірки, що потім з'являлись в його матрикулі, зароблені працюю напругливою, виснажливою.
 Загін спить. А вони: командир і комісар, на бойових постах. Обговорюють роботу по об'єктах, по бригадах, уточнюють програму майбутнього концерту чи графік нарядів. Права рука командира — комісар. Григорій Давидов з обов'язками комісара справлявся добре. Чимала його заслуга в тому, що загін освоїв капітальні денні на суму близько 60 тисяч карбованців.
 Их двадцять вісім. Наступного року вони закінчують інститут. Іхнє життя тільки починається. У кожного свій шлях, свої мрії. Та проміння трудового студентського літа сяятиме для них завжди.
 А. БАБАК.

БУДУТЬ НОВІ „ТРАКТОРИСТИ“

СЕМІНАР КІНОДРАМАТУРГІВ НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ

Дужим був колос, а від того жнивна пора гарячою на нашій Кіровоградщині. Та колос сам по собі не стане познозерним, тугим і ваговитим, якщо йому сили не дадуть люди, що дбайливо ходять біля землі-годувальниці.

А які вони, сьогоднішні степовики-хлібороби, яка умішка у них на обличчі, яка дума їх, який вогонь на серці?

— У нас були численні розмови з хліборобами, — говорить письменник Василь Земляк, — і вони підкреслюють, що сьогодні герої у нас — механізатор. Він — центральна фігура. І з точки зору на те, що на його плечах основна робота в полі, і його досвід, його знання і прагнення. Нас питають, а коли ж на кіровоградщині будуть сучасні «Трактористи». Невже цілісні сільські механізатори не заслужили на серйозну увагу з боку кінолюбителів?.. І ми повинні відгук-

нутись на це. Наша поїздка по Кіровоградщині була творчою розвідкою у стан майбутніх наших кіногероїв. І розвідка дуже плідна.

Про це Василь Земляк, який очолює групу кінодраматургів, що взяли участь в республіканському семінарі, говорив на заключній зустрічі в обкомі КПУ України. Семінар проходив на Кіровоградщині з 13 по 22 жовтня. Відомий поет і кінорежисер Микола Вішнівський, поети та письменники — кінодраматурги Павло Мовчан, Михайло Цига, Семен Пономаренко, Борис Колодій, Леонід Червотенко, відомий літературний критик Маргарита Малиновська, редактор Київської кіностудії імені О. П. Довженка Віталій Юрченко, Всеволод Іванов, режисер Микола Макаренко побували у гіталовці, ордену Трудового Червоного Прапора колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району, в

Богданівській СШ Знамянського району, у хліборобів Долинського району.

На зустрічі секретар обкому КПУ України Д. С. Сиволап висловив сердечну подяку учасникам семінару, які внесли значний вклад у справу комуністичного виховання трудівників області, поважаючи успішної творчої роботи.

Наприкінці перебування на Кіровоградщині кінодраматурги зустрілися з членами обласного літоб'єднання. Голова літоб'єднання В. О. Погрібний ознайомив гостей з роботою та творчим доробком кіровоградських літераторів. Керівник групи письменників Василь Земляк поділявся враженнями, які справила на учасників творчого семінару трудова Кіровоградщина.

Того ж дня, 22 жовтня, кінодраматургів тепло проводжали представники партійних та радянських організацій, громадськості в Кіровоградському аеропорту.

На фото: на зустрічі з кіровоградськими літераторами виступав письменник **ВАСИЛЬ ЗЕМЛЯК**.

Олександр МОТОРНИЙ СОКОЛИНИЙ ЗЛЕТ

(Продовження. Початок в газеті за 9, 12, 14, 16, 19, 23 жовтня).

Б.

Цегляний особнячок, в якому жили Маржанівські, стояв у тихому завулку під густими акаціями. Його можна було примітити по кількох посірілих шпакіях, вивішених на верхів'ях дерева.

Олена Захарівна пригадала, як Гену хвалили щороку на зборах за те, що підготував найбільше шпаківень. «Треба, щоб усі наслідували його приклад!» — виголошував директор. Гену зазидки ставили в приклад і за навчання, і за поведінку, і за участь у художній самодіяльності. Він виступав на всіх зборах і конференціях, добивався ролей на всіх шкільних виставах, і важко було увалити щось без нього. Коли треба було вітати гостей — брала Гену, у нього звучний голос; коли обирали делегатів на міський зліт — рекомандували Гену, в нього одні п'ятірки; Гену — тут, Гену — там, Гену — сюди, Гену — туди. Як він тільки встигав, цього не знав ніхто. Тільки дивувалися: «Удасться ж така обдарована дитина». До того ж, Гену писав вірші, щедро епісував їх у дівчачі альбомчики. Зразу давав їх до стінної газети, але в дев'ятому класі відмовив: «То не для моєї лірики». Жив він майбутнюк славою, тримався серед ровесників відокремлено, і хоч перед ним схилялися, особливо дівчата, але друзів, крім близького сусіда Михайла, у нього не було. Тягнувся той друг по всіх предметах, за винятком математики і фізики, здебільшого на трійках, ніяких талантів не мав, з уроків співав і музику частенько навіть втівав. Зате задачі він рішав як горішки лузав, і хваленому Гені не раз доводилось звертатись до нього по допомозі. Михайло любив копатися в землі, і біля школи, і вдома, на вулиці саджав дерева, захоплювався спортом, і це, певно, приваблювало Гену. У всякому разі, як були вони нерозлучними, таними і залишилися. Після невдалого походу за фронтом, хлопці ще більше здружилися. Разом шунали заробітку, ховалися від облав, коли інстанції з поліцейськими вилучували молодь для відправки в Німеччину, і разом ходили виконувати завдання, які передавала їм Олена Захарівна. Кілька разів вони вже розілегли листівки, віддалили бинти і йод у ближнє село для передачі партизанам.

— Тримаєте нас на побігеньках, мов хлопчиків, а руки сверблять до справжнього діла...

— А яке ж воно — справжнє?

— Громиці їх, гадів.

Гену хвалився, що не витримає і знайде «справжнє діло» сам. То він задумував, як убити гебітс-комісара, то винасти генерала, що поживився в місті.

— Ну, викрадеш, — охолоджував його Михайло. — А куди ти його подієш? Замнеш дома, в підвальному чуланчику?

В.

В окупованому місті не було підприємств, які працювали б нормально. Основне устаткування працівників заводів і фабрик встигли евакуювати, децю приховали, а при безвиході і знищили. Та і робітників не було. Гітлерівська біржа вишукувала всіх, кого можна було поставити до верстака, і багатьох під конвоем приводили до цехів. Але як тільки вартою відверталися, робітники розбігалися. Не допомагали ні гебітскомісарові погрози, ні карі.

Сьогодні Олена Захарівна несла хлопцям радісну вість. Старий від імені підпільного комітету передав їм подяку за цінні відомості про рух військ по Знамянській дорозі. Два тижні Гену і Михайло трудилися в ремонтній бригаді, підчищали квіети, зарізняювали вибоїни; виходили на ділянку ще на світанку, а покидали її тільки із заходом сонця, і німець за майстер, що наглядая за роботами, їх хвалив за це. Він не міг навіть догадуватися, що хлопці займають свій пост пораніше і покидають пізніше, щоб не проступити жодної ворожої машини. Вони акуратно підраховували, скільки за день проходило машин із солдатами, боеприпасами, продуктами, скільки тягли гармат; навіть кухні враховували: що кухня, то і рта. Всі ці відомості Книш тримав у своїй пам'яті, він підрахунок. Олена Захарівна передала їх Старому, а від нього вони з партизанської бази пішли через пінію фронту. Командувачня передало, що відомості дуже цінні.

— Ого! — вихопилось у Гену.

— Бач, а ти сумнівався.

— Гризе мене жаль і зараз, — говорив Маржанівський, охопивши голову долонями. — Там, на тій стороні, ровесники командують взводами, ростуть, а з нашого життя ці роки викреслено геть...

Вчителька пильніше подивилася йому в очі:

— Ти жалкуєш? А знаєш, скільки ровесників уже склали голови? І рядові, і командири, вони йдуть у бій, не думаючи, яке значення матимуть завтра... І справа не в тому, на якому ти посту, а як ти служиш на ньому Вітчизні.

На фото: Олена Бур'янова з подругою.

(Далі буде),

ЮНІ лєнінці готуються до свого ювілею.

19 травня 1972 року вони святкуватимуть 50-річчя піонерської організації.

Піонери і школярі наближаються до нього маршрутами Всесоюзної експедиції, яка проходить під девізом: «Заповітам Леніна вірні!»

Іти за маршрутами Всесоюзної експедиції піонерам допомагає літературна гра-подорож «Завжди напоготові!». Увійшовши в приміщення бібліотеки, школяр опиняється серед стендів, які орієнтують його у книжковому лабіринті і пропонують маршрути «У країну знань», «Моя Батьківщина — СРСР», «Рівняйтесь на піонерський прапор», «Зірочка», «Зірниця», «Мир і солідарність». Вони охоплюють різнобічні дитячі інтереси і до воєнної гри, і прагнення пізнати життя інших країн світу, і головне, виховують у дітей сміливість, почуття радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

А форма мандрівки захоплює дітей, перетворює пізнання не в суху інформацію, а в цікаву захоплюючу гру, яка сприймається ними активно і свідомо.

Прочитавши ту чи іншу книгу, діти охоче роблять малюнки до неї, все цікаве заносять у щоденник подорожі, пишуть відгук на прочитане.

У травні цього року мандрівники зібралися на свій зліт, на якому було підбито підсумки першого туру. Тут все було як у дорослих. Святково одягнених піонерів вітали малюноків жовтенята, старший бібліотекар Л. В. Смірнігіна підбила підсумки туру і щасливі переможиці одержали грамоти міському ЛКСМУ.

Найкращі мандрівники Наташа Литвинова та Іра Погорелей з восьмої школи, Надя Карленко з 34-ї, Сашко Воїнський з 24-ї школи та Світланка Мілюс з 11-ї розповіли про те, що вони бачили і відчували, мандруючи сторінками книг.

Перед притихлими дітьми постали картини жит-

МАРШРУТАМИ ЗНАНЬ

ЯК БІБЛІОТЕКА ДОПОМАГАЄ ПІОНЕРАМ ІТИ МАРШРУТАМИ ВСЕСОЮЗНОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ

тя в Київській Русі, про яке довідалася Іра Погорелей з книги О. Волкова «Царгородська полонянка». А Надя Карленко повернулася з веселою і цікавою подорожжю по незвичайній країні. Старшому її жителю чотирнадцять років, молодшому — дев'ять. Розмовляють вони всіма мовами нашої Батьківщини. Кожного ранку схоплюються по сигналу сурмача. А називається ця країна, як здогадалися вже діти, «Піонерією».

Розходилися задоволені, захоплено ділячись враженнями.

Незабаром у бібліотеці розпочнеться другий тур подорожі.

До ювілею, що стане і днем фінішу Всесоюзного маршруту піонерських

загонів, оформлено великий стенд «Піонерський марш, «Завжди напоготові!», біля якого діти охоче слухають огляди книг про піонерів. Зразок збираємо відгук про ці книги. Кращі будуть вміщені в альбомі «Всім, хто с галстукіом алым».

Плануємо провести у свій журнал про піонергероїв. Намагаємося робити все, щоб піонерські маршрути якнайповніше відбивали життя, і приводили до найголовнішого — залишали в дитячих серцях інтерес до пізнання світу, до книги.

А. ПОЛІЯКОВА,
старший бібліотекар обласної дитячої бібліотеки імені Аркадія Гайдара.
м. Кіровоград.

ПРОПОНУЄ „РАДЯНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК“

Читачі нашої газети «Молодий комунар» шанують і люблять художнє слово, книгу.

Видавництво «Радянський письменник» пропонує увазі молодих читачів нові прозові та поетичні твори гумору і сатири, нові літературно-критичні праці та книги про літературу й письменників.

Всім відоме ім'я автора багатьох збірочок гумору й сатири Павла Глазового. Його гуморески звучать по радію, зі сцен столичних палатів і сільських та робітничих клубів. Видавництво випустило його збірку «Смішини». Ось одна із «Смішочок» — «Застаріла приманка»:

«Бюрократу камають люди:
— Баба дівою не буде.
— А він сумнівався»

Хитро посміхається:
— Як дадуть назівку —
Зробим з баби дівку!»

Володимир Окунь із Дніпропетровська у новій збірці «Пригощайтесь кислицями» теж висміює окремі негативні явища, що зустрічаються у нашому житті. Єсть ще й такі типи, змальовані ним у гуморесці «Як народжуються плітки»:

«Розгорнув дідусь газету
Догори ногоми —
Паровоз униз трубою
Вздівів на фотоплямі,
— Знов аварія, — говорить,
— Десь на залізничі. —
А бабуся вже надворі
Бовка, як з дзвінці!
— Скільки людей там побито!
Охайте сусідки.
...Не тримай газету крило,
Щоб не вийшло плітки!»

Збірочку молодого гумориста Івана Власенка «Едельвейс юханья» складають коротенькі прозові бачення. У них є все: і лаконізм, і актуальність, і соціальна значимість та сатирична загостреність; але найголовніше те, що басенки по-справжньому смішні, веселі й почвальні.

Ось одна із них — «Осел і Дотя»:

«Крутою дорогою трюхив Осел.
Аж динься — неподалік стовбичить янєс химера, руїи благально простягає:
— Підвези... Сил іти не маю...
Осел навіть хвостом не махнув.
— Не цурайся своєї Долі. Я тобі на віддану крила Пегаса подарую...
— Хе-хе... — понепував Осел. — Який ти справді була мою долею, то запропонувала б оберемок сіна...»

Видавництво «Радянський письменник» видасть у цьому році ще такі книги: «У мандрівку століть» О. Бабишинна, «Олексан Кундаї» Б. Корсучської, «Публіцистика в літературі» Ю. Лазебніна, «Із студій про новелу» В. Фащенко, а також гумористичні збірники: «Пародії» Ю. Івакіна, «Ой на селі племінник, а в Києві дядько» Є. Кризченка, «Кінець нейтралітету» М. Майорова, «Книга веселих порад» О. Черногуза, «Мемуари про рока Самуїла» Ю. Яценіна.

М. СТОЯН,
громадський розпоряджувач видавництва «Радянський письменник».

МЕНІ не раз доводилось бути в різних містах нашої республіки, зустрічатись з тренерами, суддями, спортсменами. І майже завжди чув одне і теж: «Як справи у Бикова? Як його дівчата?» І тоді переконувався, що жіночу команду спортивного клубу «Зірка» добре знають на Україні, поважають її наставника і тренера М. С. Бикова.

І це, мабуть, не дивно, адже його вихованки на республікан-

«десь поблизу верхів'я», команда не спроможна зробити останній, рішучий крок? Трохи про те «десь поблизу верхів'я».

Першість республіки проводиться, як ми знаємо, в трьох групах. Наші дівчата останні роки виступають в першій, найсильнішій групі українського гандбола. Команди, які спроможні пробитись у вісімку кращих, згідно з своїми можливостями, ставлять у наступному сезоні завдання: деякі намагаються поїхати перше місце і, таким чином, завоювати право відчинити двері до II групи

кий спорт потребує і значних матеріальних витрат.

Не можна сказати, що обласна рада ДСТ «Авангард» не приділяла і не приділяє уваги гандболістам. Сказати це — значить погрішити проти істини. Кінець кінцем десь щось є, команда має можливість більш-менш регулярно тренуватись, виступати в змаганнях. Але все це — в останню чергу. Парадоксально. Але тренер однієї з найсильніших профспілкових

нів вищої кваліфікації в обласному центрі. Адже ні для кого не є таємницею, що за останні роки команді залишилися кандидати в майстри спорту Н. Зеленська і Л. Сіла, які стали в пригоді команді майстрів одеського «Локомотиву», в київському «Буревіснику» грають Г. Сидорова, Н. Войцеховська. Привабливі пропозиції поступають з Чернаса, Ворошилограда, Києва, інших міст. Тож хто зна, чи не залишить завтра команду спортсменка «Н», який не спромоглася створити належних умов для занять улюбленим гандболом і який все це обіцяно в іншому обласному центрі?

міста. Правда, є ще декілька інших майданчиків, та вони не мають справжнього господаря і знаходяться в захаращеному стані. Це — влітку. Взимку — гірше. Та все ж дівчата вперто тренуються, сподіваючись на краще.

Серйозної критики заслуговує і робота обласної федерації з гандбола. Її «беззубість» дивує. Адже медалі, дзвінікі титули, численні дипломи ні на мить не повинні настроювати цей громадський орган на «важорний» лад. Навіть відлучення жіночого гандбола від спартакіадних стартів, що, на думку фахівців, є значним прорахунком учбово-спортивного відділу облспорткомітету, не примусило федерацію бити на сполох. Пошуміли в кулуарах і... заспокоїлись.

Безумовно, всі ці питання повинні бути на порядку денному чергового засідання бюро спортивних федерацій облкомітету. Доля провідної гандбольної команди повинна хвилювати не тільки спортивну громадськість, не тільки численних прихильників цієї гри, а, насамперед, провідних фізкультурних активістів.

Команді треба допомогти. А дівчата віддячать, обов'язково віддячать...

В. СУРЖАН,
суддя республіканської категорії,
м. Кіровоград.

ПРОБЛЕМИ МАСОВОСТІ І МАЙСТЕРНОСТІ

КУДИ КОТИТЬСЯ ГАНДБОЛЬНОМУ М'ЯЧУ?

● КРОК ВПЕРЕД. А ДАЛІ! ● КОНТРАСТИ В ПІДГОТОВЦІ РЕЗЕРВІВ ● ДЕ ПОЧИНАТИ РОЗБІГ!

ських змаганнях виступають добре, демонструють гарний, захоплюючий гандбол.

Отже, є непогана команда, здобуто цілий ланцюг переконливих перемог, які зробили б честь будь-якій команді. Судити самі. На Спартакіаді профспілок УРСР 1968 року наші землячки поїхали четверте місце.

А нещодавно, виступаючи на першості Центральної ради ДСТ «Авангард» в місті Комунярську, наші дівчата дістали срібні медалі. До речі, це не вперше.

Був в історії клубу навіть виладок (березень 1970 року), коли команда виборювала путівку до класу «А», але...

Але що завжди безумовно здібній команді подолати перешкоди на шляху у великий гандбол? Чому, зі значними труднощами, опанувавши місце

класу «А», інші — стати призерами групи, дехто — міцно закріпитись у вищій лізі республіки. І якщо врахувати, в яких важких обставинах здобуваються дорогі очні нашіми землячками, (тут з восьми команд I групи шість — команди майстрів, в тому числі і відомий київський «Спартак»), то можна зрозуміти, який тягар з власної ініціативи поклав на свої плечі М. Биков.

З власної? Чому? І чому тягар? Адже мати таку сильну команду — честь для будь-якого міста.

І все ж доводиться констатувати, що, мабуть, чи не єдиним джерелом існування відомої в широких спортивних колах республіки команди є, насамперед, ентузіазм і захопленість гравців і тренера у гандбол. Зовсім не від «доброго життя» команда тричі мінjala свою назву: «Машинобудівник», «Авангард», СК «Зірка». В даному випадку ясно, де отримує команда кошти для свого існування, бо ж вели-

команд України за копійку працює, яка потребує неабиякого фаху, терпіння і часу, не отримує ні копійки, тоді як деякі «фахівці» від спорту, в останні роки й межі області не перетинали зі своїми вихованцями (бонікого везти), одержують стійку заробітну платню. Де ж логіка?

Та забудемо платню. Доцільніше, на мій погляд, «узаконити» існування гандбола в ДСТ «Авангард». Команді вкрай необхідне повноцінне поповнення, резерв, який іноді й вирішує долю команди.

У цьому плані великої надії покладаються на дитячо-юнацькі спортивні школи мережі народної освіти, які культивують цей вид спорту. І треба віддати належне — рік від року робота з вихованцями ДЮСШ дедалі поліпшується, зростає майстерність юних спортсменів. Особливо сумлінно працюють з юніями в Олександрії, Знаменці, Кіровограді.

І тут виникає нова проблема, проблема утримання спортсме-

Великої шкоди зміцненню кіровоградського жіночого гандбола завдають міждомочі переміщення. Непорозумілість керівників «Авангарду» і «Буревісника» приводить до того, що здібні гравці, які, безумовно, є у складі студентської команди, не мають можливості тренуватись разом і виступати в республіканських змаганнях на рівні збірних областей єдиною командою. Спромоглися ж у Києві авангардівку А. Власову в інтересах справи закріпити за київським «Спартаком»? В такому ж напрямку проводиться робота в Одесі, Запоріжжі.

І останнє — спортивна база команди. Адже чим кращі умови для тренувань, тим ширшими кроками йде команда вперед, швидше зростає її спортивна майстерність. На жаль, в Кіровограді єдиний гандбольний майданчик на стадіоні СК «Зірка» більш-менш відповідає сучасним умовам тренувань. Але він не спроможний вмістити навіть нечисленні колективи

На приз „Кіровоградської правди“

Дев'ятнадцять команд взяли участь у традиційному розіграші призу обласної газети «Кіровоградська правда» з футболу. Дві найсильніші з них, які прогнали змагання без жодної поразки, зустрілися минулої неділі на стадіоні кіровоградського спортивного клубу «Зірка» у фінальному матчі. Це — минулорічний володар

цього призу — знаменський «Локомотив» і команда Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

Гра проходила при явній перевазі агрегатників. У першому таймі Борис Бунин і Віктор Фрітче забивали у ворота залізничників два голи. Після перерви ініціативою володіли також кіровоградські футболісти. Вони дове-

ли рахунок до 4:0 на свою користь. Обидва м'ячі провів той же Бунин. Таким чином, приз після багатьох років знову повернувся в обласний центр.

БІЛЯ „ВОРІТ“ КЛАСУ „А“

Закінчилися фінальні ігри серед футбольних команд виробничих колективів, які стали переможцями в зонах чемпіонату республіки. В Манівоці до фіналу

вийшли футболісти шахт «Холодна бална» та харківський «Маяк». В Мукачевому переможцями стали місцеві «Карпати» і львівський «Соняк».

У фіналі ці команди і аутсайтери II групи класу «А» розіграють дві путівки до другої групи класу «А» на наступний сезон. (РАТАУ).

На обласній спартакіаді сільських і селищних Рад, присвяченій 50-річчю утворення СРСР, успішно виступив тракторист колгоспу імені Шевченка Знаменського району Петро Куделя, який став чемпіоном з бігу на 100 і 200 метрів.

На фото: Петро КУДЕЛЯ на найвищій сходинці п'єдесталу пошани. Поряд з ним привери спартакіади в бігу на 200 метрів А. КИРИЛЕНКО (Кіровоградський район) та М. ДОБРЯНСЬКИЙ (Устинівський район).

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

У ЧОРА сповнилось 25 років Українському товариству охорони природи. Четверть віку мільйонній його актив веде плідну діяльність по збереженню та правильному використанню земних надр, рік, місяць, корисних звірів і тварин.

У Кіровограді відбулось засідання президії обласної ради по охороні природи, присвячене ювілею. З доповіддю про роботу відділення виступив голова президії обласної ради товариства головний інженер обласного управління лісового господарства П. Ф. Харченко.

Він розповів, що обласне відді-

Понад 160 тисяч ювілярів

лення товариства було засноване сім років тому. На першу обласну конференцію у 1963 році з'їхались делегати від 25 тисяч членів товариства. А зараз в області їх понад 160 тисяч.

Добре працюють 1058 громадських інспекторів, 601 пост громадського контролю. В лісах Кіровоградщини діють чотири шкільні лісництва.

Лише за цей рік пропагандисти та лектори товариства прочитали

321 лекцію, провели 1352 бесіди та інше.

На Кіровоградщині чимало пам'ятників природи: віковічних дубів, озер, мальовничих лісів та дібров. Багато з них взято на облік і старанно оберігається членами товариства — справжніми друзями природи.

С. ЮШИНА,
відповідальний секретар обласного відділення Українського товариства охорони природи.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІТРОК, 26 ЖОВТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 10.40 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «День та ніч». (М). 11.45 — Телевісті. (К). 11.55 — Українське кольорове телебачення. Вистава для дітей. «Робот у тридев'ятому царстві». 16.35 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Херсон). 16.55 — Новини. (М). 17.05 — «У світі мистецтва». (М). 17.35 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 17.45 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.50 — Телевізійний фільм. (Кіро-

воград). 18.00 — Мультфільм. (К). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — «Сільський обрій». (К). 19.30 — «Музичний салон». (Кіровоград). 20.00 — Художній фільм «Нут падиня». II серія. (К). 21.05 — Програма «Час». (М). 21.35 — Телеенран пошани. (Чернівці). 22.25 — Концерт. (Кіровоград). 22.55 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00
Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 18.30 — Телефільм «За мандатом Ілліча». (К). 19.00 — Опера Г. Доніцетті — «Дон Паскуале». Спектакль Варненської народної опери. (Одеса). В перерві — «На добраніч, діти!» (К).

СЕРЕДА, 27 ЖОВТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 —

Телефільм «За мандатом Ілліча». (К). 11.35 — Шкільний енран. Історія для учнів 8 класу. (К). 16.40 — «Барни отчого іраю». (Ужгород). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Жнива». (Душанбе). 17.25 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.00 — Для дітей, «Жили собі та були собі». (Дніпропетровський). 18.30 — Телевісті. (К). 19.05 — Тележурнал «Обрій». (Кіровоград). 19.50 — Художній фільм «Родина Коцюбинських». I серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт «На самітні зі словом». (М). 22.25 — Чемпіонат Європи з футболу. Іспанія — СРСР. (Іспанія). По закінченні — телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.05
— Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Лукомор'я». (М). 11.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Нуховарна». (М). 12.25 — Новини. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. Концерт. (М). 18.35 — «Снісоєвський меридіан». (М). 19.05 — Телефільм «Підняті по тривозі». (К). 20.00 — Фільм-концерт

«Співає Ірина Богачова». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!» (К).

ЧЕТВЕР, 28 ЖОВТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей. Музична програма. (М). 10.45 — Кольорове телебачення. «Наречений і наречена». Художній фільм. (М). 11.50 — Телевісті. (К). 16.40 — «Шахтарі Донбасу на передсвятній вахті». (Донецьк). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Об'єкти». (М). 18.00 — Мультфільм «Нетямучий горобець». (К). 18.10 — Телевісті. (К). 18.30 — «Тихше! Яде репетиція». (Кіровоград). 19.00 — Для школярів «Сурмач». (К). 19.25 — Художній фільм «Родина Коцюбинських». II серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Для вас, хлібороби». (К). 21.45 — Українське кольорове телебачення. Концерт ансамблю «Мрія». (К). 22.30 — Кольорове телебачення. Документальний фільм. (М). 23.00 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00
— Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 18.30 — Музичний фільм «Симфонія Нізамі». (К). 19.00 — Телефільм «Син Оки». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!» (К).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП. Кіровоград. 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глілки, 2.